

במדינה

ומשובחים. הוא התלונן מייד במישטרה ונערך מצור אחר הגנבים. אחד העגלים נמצא, אחרי שעות אחדות, כמחסן סגור, בפרסס בררר לקלאנסווה. המישטרה העמידה מארב במקום וראתה את הטנדר המתקרב. אולם יושבי הטנדר הכחינו כשוטרים, הנהג עשה סינובפרסה והחל מירדף מכניונית.

באחד הסינובים ראו השוטרים כי מתוך הרכב הנוסע במהירות נזרק חפץ מסויים, שאחר כך התברר כי היו אלה זוג קבקים. כאשר ראה הנהג, כי הוא עומד להפסיד במירדף, עצר את הרכב ויושבו נמלטו רגלי. השוטרים שרדפו אחריהם הצליחו לעצור במקום רק את אוברגה. הנהג נעצר, למחרת, על פי מיספר הרכב.

קצת החבל. השופטת בבית המישפט בנתניה שמעה את ראיות התביעה ואחרי שהתברר כי אוברגה ואביו עוסקים בעסקי-בשר, ויש להם איטליז בקלאנסווה, החליטה לעצור את הנאשמים עד תוך ההליכים.

היא קבעה בהחלטתה כי נתגלתה לה רשת של גנבי-בקר, שלכל אחד מהם תפקיד מוגדר. האחד גונב את הבמות, השני שוחט אותן והשלישי

ישראלים בחו"ל

ברוק שילדס לא התקבלה לקורס

בשנתה הראשונה באוניברסיטה סבלה הכובדת ברוק שילדס מקשיים חברתיים

אחד הרברים הראשונים, שעשתה השחקנית היפהפיה ברוק שילדס כאשר נרשמה לאוניברסיטת פרינסטון בתחילת השנה, היה להירשם לקורס ריקוד של הרקדנית והכוריאוגרפית הישראלית זאבה הכהן-לודוויג. אולם הקורס הזה, הנחשב לאחד מחמשת הפופולריים ביותר באוניברסיטה, היה כבר מלא. יותר ממאתיים סטודנטים נרשמו, למרות שרק פחות ממאה יכולים להתקבל.

השחקנית ביקשה להיפגש עם המורה כדי לברר מה היא יכולה לעשות. היא אמרה כי איננה רוצה להתקבל בניגוד לנהלים, כדי שלא יאמרו כי היא משתמשת בפרוטקציה בגלל מעמדה בעולם הסרטים, ואומנם היא נשארה בחוץ. בלי-זכרירה נרשמה לקורס חליפי לריקוד, הניתן כידי מורה אחר.

במשך כל שנת הלימודים שמרה טרי, אמה של ברוק, על בתה מפני כתבים וצלמים. ברוק ניסתה לשמור על פרופיל נמוך ככל האפשר ולתפקד כסטודנטית מן המניין. בענווה מוח' לטת נרשמה לקורסים למתחילים גם באמנות המישחק וגם בריקוד.

רק כעת, עם סיום שנת הלימודים הראשונה, התירה אמה של השחקנית, לראיין אותה לעיתון המיכללה. שם סיפרה ברוק כי רצתה להתקבל דווקא לאוניברסיטה זו מכיוון שאביה הוא בוגר פרינסטון והוא אמר לה כי הוא רוצה מאוד שהיא תמשיך בדרך זו גם תשתלב בשני חוגים ידועים של האוניברסיטה. הוא הציע לה להשתלב בחוג הדרמאטי של המכללה, המכין כל שנה תוכנית מיוחדת המועלית אחר כך על בימות שונות כרחבי ארצות-הברית, וכן להצטרף למקהלה של המיכללה. לאכזבתה הרבה לא התקבלה למקהלה, אבל הצליחה להתקבל לחוג הדרמאטי. בתוכנית סוף השנה הופיעה ברוק במערכון קצר, בתפקיד נערה המבקרת במיסערה ובסוף הערב זוכה כעוגת קצפת המושלכת על פניה, היה זה תפקיד לא גדול, אך היא שיחקה אותו בהנאה גדולה ובהצלחה.

כראיון גם סיפרה השחקנית כי היתה זו שנה קשה עבורה, הסטודנטים התעלמו ממנה, כעיקר הבנות, כל לילה הייתי הולכת לישון ורמעות בעיניי הורתה השחקנית. היא אמרה כי היתה צריכה להתאמץ מאוד, כדי לשבור את הקרח בינה ובין יתר הסטודנטים כמכללה, ואומנם הצליחה בכך.

אומנם לקורס הריקוד אצל זאבה לודוויג לא הצליחה ברוק להיכנס, אבל כאשר נתנה הרקדנית קונצרט בניו יורק, באה ברוק עם אמה ובני לווייתה, כדי לחזות כמופע.

מישפט

מעשה בשני עגלים

אחד גונב, שני שוחט ושלישי פושט את העור

בטנדר, שתפסה המישטרה בדרך לנתניה, נמצאו גרון, חתיכת חבל עבה וצואת-בקר טריה. אלה היו ראיות התביעה נגד איכראים אוברגה מקלאנסווה, שנאשם בגניבת שני עגלים ממושב בארותיים באחד מימי השבת של חודש יוני.

באותו בוקר נגנבו ממישקו של חושב בארותיים שני עגלים צעירים

לעזור לו. אחרי שנעלמו הילדים, התביישתי ללכת למישטרה, אחרי כל הפעמים שירון ברח, אבל שלא חזרו, הגעתי למישטרה והם דיברו אלי כוילול, כאילו שאני זונה או נרקומנית. התחננתי לקצין, אמרתי לו שהפעם מדובר בשני הילדים הקטנים שלי. כלילה הראשון סירו ארבע ניידות של המישמר האזרחי, בכוקר התברר שעם כל זה שהמישטרה חוקרת, אפילו כאן בשכונה השכנים לא ידעו שנעלמו הילדים. זו חקירה זו, אני שואלת אתכם? אולי מפני שאני מארוקאית הם עשו לי את זה.

התקשרתי ל-14, בקשתי מהמר"כ זוגית שתעזור לי, נתנו לי רשימה של עיתונאים, אני מה אני יודעת, התחלתי להתקשר לכל העיתונאים. מהמישטרה לעגו לי, עשו צחוק, שטרת אחת אפילו אמרה לי, זו לא הפעם הראשונה, אמרתי לה "תסתמי את הפה, יא נבלה!" אז היא אמרה לי, אז עזרו שתי נקודות, זאת אומרת בעוד יומיים או בעוד שעתיים. היא אמרה: לילדה לא קרה כלום, רק אחרי-כך תהיו חולים. מה שאמרה היה אמת.

התחלתי עוד פעם להאמין באלוהים. אני רוצה עכשיו ללכת לבית הכנסת, קניתי שמן ונרות, שיפתחו לי את ההיכל ואני אגיד ברכה.

מה אני אגיד לכם? כפרה, כל הזמן שהם לא היו כאן חשבתני על היום הזה שהלכתי לעבודה וירר גשם, לא יכולתי לחזור הביתה בזמן, והם לקחו מטריה וחיכו לי בתחנה עם מטריה, כי זכרו שיצאתי בכוקר מהבית בלי מטריה. כל הזמן חשבתני על זה ובכיתי. אנחנו מאוד קשורים אחד לשני. עזר באן דבריה של שולה.

בשבת, כמה ימים אחרי הביקור הראשון, נראית שולה סוויסה טוב יותר, כבר קמה ממיטת חוליה, גם הילדים מסודרים ונקיים, בכגרים צבעוניים. גם הם נראים מאושרים יותר, אף כי עדיין מכווצים ונבוכים לנוכח עינה הצמודה של אמה. השומרת עליהם לבל יפלטו להם מלים

ירון ואביו (בתצלום לפני חמש שנים) שלוש שנים עם הילדים על מירון אחד...

ירון במסיבת-יורים לפני שבוע שנים מה שהוא אמר

"דאגתי לילדה. פחדתי שיאנסו אותה. דאגתי לקטן שייטפלו אליו כל מיני סוטיימין!"

מיותרות. יניב מספר בקורדרות, שהוא ככלל לא פחד ובדרך-הארוכה שעשו מראשוני-לציון לתל-אביב התחלפו ברכיבה על אופניים שמצאו הוא וירון, ולמירב הקטנה בת ה-7 מצאו סידור, עגלת-תינוק. הם אף ראו לכך שהקטנה תישן בעגלה ולא על הארמה הקרה. לאן התכוונו להגיע? התכוונו להגיע חוץ להרים, בצפון. לא, הוא לא חושב שעשו מעשה טוב, אבל מה, הם אוהבים את אחיהם הבכור והם עשו כל מה שאמר.

תרעי לשמור אותם! זו היתה התשובה שלה. דאגתי לילדה, פחדתי שיאנסו אותה. דאגתי לקטן שייטפלו אליו כל מיני סוטיימין, פחדתי שיקבלו חום, שימותו. דיברתי ברדיו, התחננתי שמי שרואה את הקטנה וחושב לעשות לה משהו רע, שיסתכל עליה כאילו היא הבת שלו, או אחותו הקטנה. לא יכולתי לעצום עין, לא אכלתי שום דבר, רק קפה וסיגריות.

כל המדינה הייתי מעמידה על הרגליים. לא מגיע לי, אילו הייתי זונה, או מעשנת, או מתפרפרת, אולי היה מגיע לי. ירון סבל, ראה רברים איומים, ראה מכות, היה כלי עין הרע, ילד פיקח, שיתפתח אותו בכל הכעיות, עשיתי טעות, הוא היה רוצה שאני ובעלי נחיה ביחד, כשנפרדנו, היה מתבייש לפני החברים שלו. עכשיו הוא נוקם בנו, אני לא מאשימה אותו. הוא צריך תשומת-לב, צריך אהבה. הוא חוטף קריוות, כואב לו משהו, הוא נזכר כמשהו, צריך לעזור לו, הרבה הרבה

שחקנית שילדס בישראל לא התקבלה לשיעור

פושט את עורן. לרעתה, היה אוברגה השותף האחרון בשרשרת, שראג לשיווק הבשר וחלוקת הכסף בין הגנבים.

אולם אוברגה, שאין לו עבר פלילי, עירער על המעצר בפני בית-המישפט המחוזי. השופט אריה סגלסון שמע את טענות התביעה מפיו של התובע אריה רוטר ונראה מהורהר. "האם זה מוצדק לעצור אדם בגלל גניבת שני עגלים עד תום ההליכים נגדו?" שאל את התובע, רוטר השיב כי גניבות חק לאיות כסביבת נתניה התגברו מאוד לאחרונה, קשה מאוד למישטרה לגלות את הגנבים, ולכן, כאשר הצליחה בכך, נראה לתביעה מוצדק כי הם ייעצרו עד תום ההליכים.

השופט אריה סגלסון שמע גם את גירסת הנאשם, שאמר כי הוא נסע באותו בוקר בטנדר כטרמפיסט. הוא ישב בארגו הרכב ולא הכיר אפילו היטב את בעל הרכב. לרבריו, נסע לנתניה כדי לגבות חוב כספי ממעבידו לשעבר.

בית-המישפט התחשב בעברו הנקי של אוברגה, בכך שכל הראיות נגדו מסתכמות בקצה חבל שזוהה על-ידי בעל העגלים כחבל שבו קשר את העגלים, ובצואת בקר טריה, ושיחרר את אוברגה ממעצר, כערכות של 250 אלף שקל.